

NIEUWSBRIEF 9

VRIJDAG 5 JUNI 2020

FEEST VAN DE H. DRIEENHEID

Uit heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes, hfdst.3, vers 16-18

In die tijd zei Jezus tot Nikodemus: "Zo zeer heeft God de wereld liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat alwie in Hem gelooft, niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben. God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door Hem zou worden gered. Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld omdat hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon van God."

Bezinning

Een muziekstuk vraagt erom dat het eindigt met een sterk slotakkoord. Vaak kun je horen dat de componist er alle zorg aan heeft besteed. Dat is niet vreemd, want het slotakkoord bepaalt de indruk die van het stuk blijft hangen. Voor de laatste keer wordt nog even geprobeerd de toonaard, het eigen karakter van het stuk, te laten uitkomen.

Het feest van de Heilige Drievuldigheid, op de eerste zondag na Pinksteren, is bedoeld als het slotakkoord van de viering van het hele kerkelijk jaar. Dat heeft zich ontvouwd als weergave van de menswording van Gods Zoon in onze mensengeschiedenis. Die werd aangekondigd, en we waren er getuigen van hoe die zich voltrok in achtereenvolgens Zijn geboorte, Zijn openbaring, Zijn leven onder de mensen in dienstbaarheid, in Zijn verlossend lijden, Zijn opstanding, Zijn hemelvaart, om uit te lopen op de komst van de Heilige Geest. We vierden dat de afgelopen zondag op Pinksteren.

Vele maanden lang hadden we zo de gelegenheid het hele heilsgebeuren te overdenken, in ons op te nemen en te vieren. Stap voor stap ontvouwde het zich voor ons, nietig in het begin, langzaam zich profilerend, om tenslotte zich te

ontladen in het felle contrast van dood en opstanding, en te eindigen in de aanstekelijke vreugde van de Heilige Geest.

Vandaag horen we, op het feest van de Heilige Drievuldigheid, wat je het slotakkoord kunt noemen. Dat brengt de stemming tot uitdrukking die na het meebelevan van de geheimen van onze verlossing in ons achterblijft, een stemming van dank aan God die zich zo met heel Zijn wezen voor ons lot heeft ingezet, die heeft laten zien wie Hij ten diepste voor ons wil zijn.

Dit motief heeft doorgeklonken in alle vieringen waarin we hebben stilgestaan bij het geheim van de menswording van Gods Zoon. De menselijkheid van Jezus Christus is de menselijkheid van God zelf. Onze God is op goddelijke wijze menselijk en op menselijke wijze goddelijk. Dat in Zijn mysterie.

Misschien kunt u de laatste moeilijke zinnen nog eens langzaam lezen om tot u door te laten dringen wat er precies staat.